

- podredno, vrati predmet Općem sudu na ponovno odlučivanje;
- naloži Komisiji snošenje troškova postupka pred Općim sudom te žalbenog postupka pred Sudom.

Žalbeni razlozi i glavni argumenti

Prvi žalbeni razlog: Opći sud smatra da tužitelj nema pravni interes zbog toga što pobijana uredba sadrži objašnjenje da je „edam” generički naziv. Predmetni je izričaj u uredbi koja se odnosi na upis samo tautološki. Poništenje uredbi koja se odnosi na upis bi članovima, protivno mišljenju Općeg suda, dalo pravni interes za pokretanje postupka. Iz tog razloga je tužba dopuštena. Iz istog razloga je i osnovana. Naime, objašnjenje su odobrili nizozemski podnositelji zahtjeva. Stoga je Komisija počinila pogrešku jer unatoč tome nije uzela u obzir to objašnjenje.

Drugi žalbeni razlog: Žalitelj je tvrdio da su njegovi članovi u prošlosti u Nizozemsku dostavljali mlijeko koje se tamo smjelo i koje se tamo vjerojatno prerađivalo u gaudu ili edam. Opći sud nije zaključio da u tom slučaju postoji bilo kakav pravni interes. Naime, taj navod je u činjeničnom smislu netočan. Time je Opći sud iskrivio činjenice, jer je navod točan. Osim toga, tužitelj nije podnio svoj prigovor i tužbu u ime „proizvođača mlijeka”. I to je iskrivljavanje činjenica s obzirom na to da je žalba podnesena u ime članova tužitelja, zato što oni obrađuju to mlijeko (mlijeko koje se prodaje u Nizozemsku je obrađeno mlijeko) te trguju mlijekom ili sirom.

Treći žalbeni razlog: Opći sud smatra da odbijanje prigovora ne uspostavlja pravni interes tužitelja. U pravnom smislu prigovor nije podnio niti jedan od tužitelja, već Savezna Republika Njemačka. To ne bi bilo u skladu s pravnim temeljem u skladu s temeljnom Uredbom 510/2006 ⁽¹⁾ te, protivno onome što Opći sud zaključuje, Opći sud još nije riješio to pitanje u odnosu na temeljnu uredbu. Između temeljne Uredbe 510/2006 i uredbi koja joj prethodi, Uredbe (EEZ) 2081/92 ⁽²⁾ postoje razlike koje Opći sud nije uzeo u obzir i koje dovode do toga da prema temeljnoj uredbi, u svakom slučaju, podnositelji prigovora kao što je tužitelj ističu svoje pravo na prigovor.

Četvrti žalbeni razlog: Opći sud je odbio navode tužitelja prema kojima plava zaštićena oznaka zemljopisnog podrijetla EU daje nizozemskim proizvođačima prednost u tržišnom natjecanju u odnosu na članove tužitelja. To nije točno. Prednost u tržišnom natjecanju postoji i ona uspostavlja pravni interes članova tužitelja za poništenje uredbi koja se odnosi na upis.

⁽¹⁾ SL L 317, str. 14. (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 15., svezak 23., str. 92.)

⁽²⁾ Uredba Vijeća (EZ) br. 510/2006 od 20. ožujka 2006. o zaštiti oznaka zemljopisnog podrijetla i oznaka izvornosti poljoprivrednih i prehrambenih proizvoda (SL L 93, str.12.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 3., svezak 4., str. 184.)

⁽³⁾ Uredba Vijeća (EEZ) br. 2081/92 od 14. srpnja 1992. o zaštiti oznaka zemljopisnog podrijetla i oznaka izvornosti poljoprivrednih i prehrambenih proizvoda (SL L. 208, str.1.)

Žalba koju je 9. rujna 2014. podnijela Europska komisija protiv presude Općeg suda (treće vijeće) donesene 20. studenog 2014. u predmetu T-461/12, Hansestadt Lübeck protiv Europske komisije

(Predmet C-524/14 P)

(2015/C 026/21)

Jezik postupka: njemački

Stranke

Žalitelj: Europska komisija (zastupnici: T. Maxian Rusche, R. Sauer, agenti)

Druga stranka u postupku: Hansestadt Lübeck, prije Flughafen Lübeck GmbH

Žalbeni zahtjev

Žalitelj od Suda zahtijeva da:

- ukine pobijanu presudu;
- proglasi prvostupanjsku tužbu nedopuštenom;
  - podredno: proglasi prvostupanjsku tužbu neutemeljenom;
  - podredno: proglasi dio četvrtog tužbenog razloga neutemeljenim, na temelju prigovora zbog povrede čl. 107. st. 1. UFEU-a u odnosu na kriterij selektivnosti, i da predmet vrati na ponovno odlučivanje Općem sudu vezano za druge dijelove četvrtog tužbenog razloga te vezano za prvi do treći i peti tužbeni razlog;
- naloži tužitelju u prvostupanjskom postupku snošenje troškova prvostupanjskog i žalbenog postupka odnosno, podredno, da u slučaju vraćanja na odlučivanje Općem sudu o troškovima prvostupanjskog i žalbenog postupka odluči u konačnoj odluci.

Žalbeni razlozi i glavni argumenti

Prvi žalbeni razlog: odluka se ne odnosi pojedinačno na tužitelja.

Prema mišljenju Općeg suda, Hansestadt Lübeck u svojstvu je pravnog slijednika javnog poduzetnika koji je do 1. siječnja 2013. upravljao zračnom lukom Lübeck, pobijana odluka kojom je utvrđeno da je taj javni poduzetnik provodio svoje ovlasti pomoću državnih potpora koje su bile dodijeljene isključivo njemu odnosi se pojedinačno na tužitelja. Ovaj zaključak temelji se na sljedećem činjeničnom stanju: javni poduzetnik predlaže pravilnik o pristojbama upravnom tijelu u saveznoj državi, koje je ovlašteno taj pravilnik o pristojbama odobriti ili odbiti (točke 29. do 34. pobijane presude).

Prema mišljenju Komisije, Opći sud je doduše točno utvrdio činjenično stanje, ali je počinio pogrešku koja se tiče prava time što je javnog poduzetnika koji je do 1. siječnja 2013. upravljao zračnom lukom Lübeck smatrao upravnim tijelom nadležnim za davanje odobrenja, koje je provodilo ovlasti koje su mu izričito povjerene. Prema sudskoj praksi Suda, kod ispitivanja odnosi li se odluka pojedinačno na tužitelja koji odobrava potporu u njegovom javnom ili privatnom svojstvu (kao što je javni poduzetnik koji je do 1. siječnja 2013. upravljao zračnom lukom Lübeck), odlučujuće je donosi li odluke o njegovom upravljanju i poslovnoj politici on sam ili država⁽¹⁾. Činjenično stanje koje je utvrdio Opći sud pokazuje da je to ovlast države, i to zbog dva razloga. Pravilnik o pristojbi zahtijeva prethodno odobrenje upravnog tijela u saveznoj državi. Upravno tijelo je s druge strane vezano saveznim propisima o pristojbama za zračne luke. Stoga, sama činjenica da upravitelj zračne luke predlaže pravilnik o pristojbi ne znači i da on sam može odlučivati o vlastitom upravljanju i ciljevima koje taj pravilnik o pristojbi slijedi.

Opći sud je, utvrdivši da ovlast provođenja jednog od koraka koji prethodi dodjeljivanju potpore (u ovom slučaju predlaganja pravilnika o pristojbama upravnom tijelu) predstavlja provođenje vlastitih ovlasti u dodjeli potpora, počinio pogrešku koja se tiče prava jer je preširoko protumačio pojam „na kojeg se pojedinačno odnosi“.

Drugi žalbeni razlog: nedostatak pravnog interesa.

Prema mišljenju Općeg suda, Hansestadt Lübeck kao pravni slijednik javnog poduzetnika koji je do 1. siječnja 2013. upravljao zračnom lukom Lübeck ima pravni interes i nakon prodaje zračne luke Lübeck privatnom investitoru. Opći sud nije smatrao potrebnim utvrđivati je li obveza obustave dodjele potpora prestala 1. siječnja 2013. jer se pravilnikom o pristojbama više nisu dodjeljivale potpore, zbog toga što se nisu uplaćivala državna sredstva. Čak i da je tome tako, prema mišljenju Općeg suda tužitelj u prvom stupnju zadržava pravni interes, jer formalni ispitni postupak još nije završen i pobijana odluka stoga još ima pravne učinke.

Prvi argument Općeg suda je pogrešan, zato što pobijana odluka i u slučaju izostanka konačne odluke o završetku formalnog ispitnog postupka može izgubiti pravni učinak, koji je obveza obustave dodjele potpora, ako mjera potpore prestane iz razloga koji nisu vezani za formalni ispitni postupak (u ovom slučaju privatizaciju zračne luke).

Drugi argument Općeg suda protivan je sudskoj praksi, koja zahtijeva da već postoji stvarni interes. U ovom slučaju nije se ostvario rizik obustave mjere prije 1. siječnja 2013. jer je zračna luka privatizirana. Hansestadt Lübeck nije dokazao svoj interes da se održi tužba nakon privatizacije zračne luke.

Iz tih razloga je Opći sud pogrešno zaključio da tužitelj u prvom stupnju ima stvarni interes.

Treći žalbeni razlog: pogrešno tumačenje pojma selektivnosti u smislu članka 107. stavka 1. UFEU-a

Kako bi se utvrdilo je li pravilnik o pristojbama nekog javnog poduzetnika selektivan, prema mišljenju Općeg suda potrebno je dokazati vrijedi li on bez diskriminacije za sve korisnike i potencijalne korisnike proizvoda ili usluga koje taj javni poduzetnik stavlja na raspolaganje (točka 53. presude).

Ovaj stav u oštroj je suprotnosti sa sudskom praksom Suda prema kojoj je mjera koja ne predstavlja opću mjeru fiskalne ili ekonomske politike ipak selektivna kada je namijenjena samo određenom gospodarskom sektoru ili samo određenom poduzetniku unutar tog sektora⁽²⁾. Sud je stoga odlučio da se može tvrditi da su povlaštene tarife koje javni poduzetnik utvrđuje za proizvode i usluge selektivne čak i kada ih mogu koristiti svi korisnici i potencijalni korisnici⁽³⁾. Nezavisni odvjetnik Mengozzi je u svom mišljenju u predmetu Deutsche Lufthansa primijenio tu sudsku praksu na situaciju koja odgovara upravo ovom slučaju, točnije na pravilnik o pristojbama jedne zračne luke s popustima za određene velike korisnike, te je potvrdio selektivnost te mjere⁽⁴⁾.

Četvrti žalbeni razlog: nedostatan i proturječno obrazloženje

Obrazloženje Općeg suda je manjkavo. Prije svega, nedostaje značajan dio testa selektivnosti, to jest utvrđivanje ciljeva koje slijedi pravilnik o pristojbama. Naime, mora se ustanoviti koji se poduzetnici nalaze u usporedivom pravnom i činjeničnom položaju s obzirom na taj sustav. Kao drugo, obrazloženje Općeg suda je proturječno, jer prvo primjenjuje sudsku praksu o selektivnosti fiskalnih mjera (točke 51. i 53. pobijane presude) te potom utvrđuje da ta praksa nije relevantna (točka 57. pobijane presude).

Peti žalbeni razlog: pogrešna primjena strogo mjerila sudskog nadzora nad odlukom o pokretanju postupka.

Iako je Opći sud naveo ispravni pravni kriterij, ipak u svom obrazloženju uopće nije obratio pažnju na to da je u ovom slučaju riječ o odluci o pokretanju formalnog ispitnog postupka, koja podliježe samo blagom sudskom nadzoru, osobito u pogledu obrazloženja⁽⁵⁾. U spornoj presudi nedostaje bilo kakvo objašnjenje o tome zašto pravilnik o pristojbama tako očito nije selektivan, da je zbog toga Komisiji uskraćeno pokretanje formalnog ispitnog postupka.

⁽¹⁾ Presuda DEFI/Komisija, C-282/85, Zb. 1986, 2649, t. 18.

⁽²⁾ Presude Italija/Komisija, C-66/02, Zb. 2005, str. I-10901, t. 99., i Unicredito, C-148/04, Zb. 2005, str. I-11137., t. 45.

⁽³⁾ Vidjeti posebno presudu GEMO, C-126/01, Zb. 2003, str. I-13769., t. 35.-39.

⁽⁴⁾ Mišljenje Deutsche Lufthansa, C-284/12, Zb. 2013, t. 47.-55.

⁽⁵⁾ Među novijima vidjeti rješenje Stahlwerk Bous/Komisija, T-172/14 R, Zb. 2014, t. 39.-78. i navedenu sudsku praksu.